

Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок

УДК 336.71

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.15618025>

Необанки як драйвери цифрової фінансової інфраструктури України

Пігуль Наталія Георгіївна

к.е.н, доцент кафедри фінансових технологій і підприємництва,

Сумський державний університет,

м. Суми, Україна,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9090-1763>

Дехтяр Надія Анатоліївна

к.е.н, доцент кафедри фінансових технологій і підприємництва,

Сумський державний університет,

м. Суми, Україна,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3396-5688>

Гончаренко Ростислав Андрійович

бакалавр кафедри фінансових технологій і підприємництва,

Сумський державний університет,

м. Суми, Україна,

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-3142-0512>

Прийнято: 14.05.2025 | Опубліковано: 29.05.2025

***Анотація.** Метою дослідження є визначення ролі необанків як одного з ключових чинників цифрової трансформації фінансової інфраструктури України, аналіз їхніх переваг, обмежень і перспектив розвитку в сучасному*

економічному та регуляторному контексті. У роботі використано комплексний підхід, що поєднує елементи системного, порівняльного та структурно-функціонального аналізу. У процесі дослідження враховано як глобальні тенденції у сфері цифрових фінансових технологій, так і національні особливості становлення необанків в Україні.

У статті розкрито передумови виникнення необанків, серед яких визначальну роль відіграли розвиток фінансових технологій, зміна споживчих очікувань, наслідки пандемії COVID-19, глобальна цифровізація банківських процесів, а також локальні виклики, зумовлені воєнним станом в Україні. Визначено, що необанки – це фінансові установи нового покоління, які функціонують виключно в онлайн-середовищі, надаючи широкий спектр банківських послуг без використання фізичної інфраструктури. Проаналізовано динаміку поширення необанків у світі та в Україні, виявлено провідні регіони за кількістю цифрових банківських платформ та чинники, що обумовлюють їх концентрацію. Дослідження підтвердило, що необанки в Україні виконують важливу функцію у зміцненні фінансової інклюзії, розширенні доступу до банківських послуг, підвищенні рівня клієнтського комфорту та стимулюванні конкуренції на ринку. У роботі систематизовано ключові переваги українських необанків, серед яких – цілодобова доступність, високий рівень цифровізації, зручність мобільних сервісів, спрощені процедури обслуговування, гнучкість у роботі з клієнтами. Разом з тим виявлено низку проблем, що стримують розвиток необанківського сегмента: регуляторна невизначеність, недостатній розвиток фінансових ринків, обмеженість доступу до інвестицій, слабка цифрова грамотність населення.

Зроблено висновок, що для повноцінної інтеграції необанків у фінансову екосистему України необхідне оновлення нормативно-правового поля, впровадження інструментів технологічного регулювання (зокрема RegTech і SupTech), а також посилення державної підтримки цифрових інновацій у фінансовому секторі. Подальші дослідження доцільно спрямовувати на оцінку

кіберризиків, поведінкових моделей користувачів цифрових фінансових послуг, а також порівняльний аналіз регуляторних практик країн, що досягли значних успіхів у розвитку необанкінгу.

***Ключові слова:** необанк, цифровий банк, банківські послуги, виклики, банківське регулювання.*

Neobanks as drivers of Ukraine's digital financial infrastructure

Pihil Nataliya

PhD, Associate Professor at the Department of Financial Technologies and Entrepreneurship, Sumy State University,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9090-1763>

Dekhtiar Nadiia

PhD, Associate Professor at the Department of Financial Technologies and Entrepreneurship, Sumy State University,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3396-5688>

Honcharenko Rostyslav

Bachelor's student at the Department of Financial Technologies and Entrepreneurship,
ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-3142-0512>

***Abstract.** This study aims to determine the role of neobanks as one of the key drivers of the digital transformation of Ukraine's financial infrastructure and to analyze their advantages, limitations, and development prospects in the current economic and regulatory context. The study applies a comprehensive approach combining systemic, comparative, and structural-functional analysis elements. Both global trends in digital financial technologies and national characteristics of the development of neobanking in Ukraine are considered.*

The article explores the prerequisites for the emergence of neobanks, emphasizing the crucial impact of financial technology development, changing consumer expectations, the consequences of the COVID-19 pandemic, the global digitalization of banking processes, and local challenges caused by martial law in Ukraine. Neobanks are defined as next-generation financial institutions operating exclusively in the online environment, offering a wide range of banking services without physical infrastructure. The paper analyzes the dynamics of neobank expansion worldwide and in Ukraine, identifies leading regions by the number of digital banking platforms, and outlines the factors behind their concentration.

The findings confirm that neobanks in Ukraine play a vital role in strengthening financial inclusion, expanding access to banking services, enhancing customer experience, and stimulating competition in the financial market. The study systematizes the key advantages of Ukrainian neobanks, including 24/7 availability, high levels of digitalization, convenient mobile services, simplified service procedures, and operational flexibility. At the same time, several obstacles hindering the growth of the neobanking sector are identified, such as regulatory uncertainty, underdeveloped financial markets, limited access to investment, and low levels of digital literacy among the population.

It is concluded that the full integration of neobanks into Ukraine's financial ecosystem requires updating the regulatory framework, implementing technological regulatory tools (such as RegTech and SupTech), and stronger government support for digital financial innovations. Future research should focus on assessing cybersecurity risks, behavioral patterns of digital banking users, and comparative analysis of regulatory practices in countries that have demonstrated substantial success in developing neobanking.

Keywords: *neobank, digital bank, banking services, challenges, banking regulation.*

Постановка проблеми. У контексті стрімкої цифровізації фінансового сектору України важливого значення набуває розвиток необанків – фінансових установ нового покоління, що повністю базуються на цифрових технологіях. Небанки виступають каталізаторами трансформації банківської системи, забезпечуючи ширший доступ до фінансових послуг, підвищення їхньої швидкості, зручності та персоналізації. Їх поява сприяє формуванню нової фінансової екосистеми, що відповідає потребам сучасного цифрового суспільства, особливо в умовах післявоєнної відбудови економіки та необхідності зміцнення фінансової інклюзії.

Попри зростання популярності необанків та позитивний вплив цих установ на розвиток фінансової інфраструктури, їх функціонування в Україні супроводжується низкою викликів, які стримують повноцінний розвиток і інтеграцію таких структур у банківську систему. У цих умовах актуальним постає наукове осмислення ролі необанків як драйверів цифрової трансформації, виявлення стримуючих факторів їхнього розвитку та обґрунтування напрямів подальшої інтеграції у фінансову систему України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні тенденції розвитку та особливості функціонування необанків досліджували такі науковці, як Тищенко О. [1], Семенов А., Пахненко О. [2], Городянська Л. [3], Теслюк С., Матвійчук Н. [4], Федина В., Богріновцева В. [5], Мацків О. [6] та ін. У науковій літературі автори розглядають питання становлення необанків як нового формату фінансових установ, їхні конкурентні переваги над традиційними банками, вплив цифрових технологій на трансформацію банківських послуг, а також перспективи розвитку необанків в умовах глобальної фінансової діджиталізації.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Слід зазначити, що попри наявність певної кількості наукових досліджень, що стосуються функціонування необанків, окремі аспекти їхнього впливу на цифрову трансформацію фінансової системи України залишаються недостатньо

розкритими. Зокрема, потребують подальшого вивчення питання інтеграції необанків у національну фінансову інфраструктуру, дослідження викликів їх розвитку, а також визначення пріоритетів державної політики щодо розвитку цифрових банківських сервісів. Тому, виникає необхідність більш детального дослідження ролі необанків як ключових суб'єктів побудови цифрової фінансової екосистеми України.

Формулювання цілей статті. Мета статті полягає у всебічному аналізі ролі необанків як ключових чинників цифрової трансформації фінансової інфраструктури України, з'ясуванні їхніх конкурентних переваг і функціональних особливостей, визначенні проблем розвитку та обґрунтуванні напрямів удосконалення регуляторного середовища з метою забезпечення сталого інтегрування необанків у національну фінансову екосистему.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний банківський сектор перебуває в умовах стрімких змін, що зумовлюють глибоку трансформацію традиційних моделей банківського обслуговування та водночас відкривають нові можливості для розвитку цифрових фінансових сервісів. Одним із провідних векторів цієї трансформації є необанкінг – інноваційна концепція цифрового банкінгу, що поєднує передові фінансові технології, онлайн-платформи та мобільні сервіси для забезпечення оперативного, зручного й персоналізованого доступу до банківських продуктів широкому колу споживачів. Значущість необанкінгу стала особливо вагомою в умовах воєнного стану в Україні, коли обмежений фізичний доступ до банківської інфраструктури спонукав до активного впровадження альтернативних каналів здійснення фінансових операцій. У таких обставинах цифрові банківські сервіси відіграють критично важливу роль у збереженні стабільності фінансової системи, забезпечуючи громадянам безперервний доступ до необхідних банківських послуг.

Виникнення та активний розвиток необанків у світі зумовлені комплексом взаємопов'язаних чинників, ключові з яких наведені в таблиці 1.

Таблиця 1

Ключові чинники виникнення та розвитку необанків

Чинник	Вплив
Стрімке розширення можливостей Інтернету	Призвело до масштабного впровадження онлайн-банкінгу та електронних фінансових операцій
Інтенсивний розвиток фінансових технологій (FinTech)	Зумовив появу численних стартапів, які базувалися на інноваційних підходах до надання фінансових послуг, часто уникаючи традиційних банківських моделей посередництва
Зміна споживчих очікувань та поведінки внаслідок поширення соціальних мереж і постійного доступу до Інтернету	Сприяла зростанню попиту на дистанційні банківські послуги
Світова фінансова криза 2008 року	Призвела до переорієнтації значної частини користувачів банківських послуг на нові, гнучкіші формати управління особистими фінансами, включно з необанківськими сервісами
Пандемія COVID-19	Спричинила масовий перехід бізнесу та банківських установ в онлайн-простір
Воєнний стан в Україні	Суттєво обмежив фізичний доступ до банківських відділень, стимулював перехід клієнтів до цифрових каналів та активізував розвиток необанківських платформ як гнучких і доступних інструментів фінансової взаємодії

Джерело: сформовано авторами на основі [2]

Аналіз існуючих підходів до визначення сутності поняття «необанк» свідчить про те, що у загальнозживаному розумінні більшість авторів, зокрема Козляченко Е., Березан А. [7], Теслюк С., Матвійчук Н., Деркач О., Корх Н. [4], Семенов А., Пахненко О., Шалда А. [2], Мацків О. [6], визначають необанк як сучасну фінансову установу, що здійснює свою діяльність без традиційних фізичних відділень, надаючи весь спектр банківських послуг винятково через цифрові платформи та онлайн-сервіси. На нашу думку, необанк – що здійснює свою діяльність без традиційних фізичних відділень, надаючи весь спектр банківських послуг винятково через цифрові платформи та онлайн-сервіси.

Необанки дедалі відіграють важливу роль у оновленні банківської сфери через впровадження цифрових рішень і розширенні доступу до фінансових послуг для широких верств населення (табл. 2).

Роль необанків у сучасному банківському секторі

Детермінанта	Зміст
Діджиталізація фінансових послуг	Онлайн-обслуговування без відділень, стимулювання цифрових трансформацій
Підвищення конкуренції	Мотивація традиційних банків впроваджувати інновації та знижувати тарифи
Розширення фінансової доступності	Зручний доступ до банківських послуг для нових категорій клієнтів
Зниження вартості обслуговування	Менші витрати через відсутність фізичної інфраструктури
Інноваційність та персоналізація	Використання штучного інтелекту та аналітики для покращення сервісів
Фінансова інклюзія нових клієнтів	Орієнтація на мобільних, цифровоактивних користувачів
Гнучкість та адаптивність	Швидке реагування на зміни в умовах нестабільного середовища

Джерело: сформовано авторами

Варто відмітити, що необанки стали однією з ключових тенденцій фінтех-галузі, стрімке зростання яких спостерігалось під час пандемії COVID-19. У зв'язку з необхідністю мінімізувати ризики інфікування, споживачі фінансових послуг дедалі активніше надавали перевагу використанню мобільних гаджетів і комп'ютерної техніки для проведення платіжних операцій. Підвищений попит на ці сервіси стимулював швидке масштабування необанківського сегмента та розширення мережі цифрових банків у світі (рис. 1).

Наведені дані свідчать, що протягом 2010–2013 рр. кількість необанків залишалася на низькому рівні. Проте починаючи з 2014 року спостерігається поступове, а з 2017 року – експоненційне зростання. Протягом 2018–2020 рр. кількість необанків подвоїлася, досягнувши піку у 2020 році. Після цього темпи зростання сповільнилися, і у 2021–2024 роках кількість необанків стабілізувалась на рівні близько 300, що може свідчити про часткове насичення ринку, вплив регуляторних обмежень та зростаючу конкуренцію серед учасників фінансового сектору.

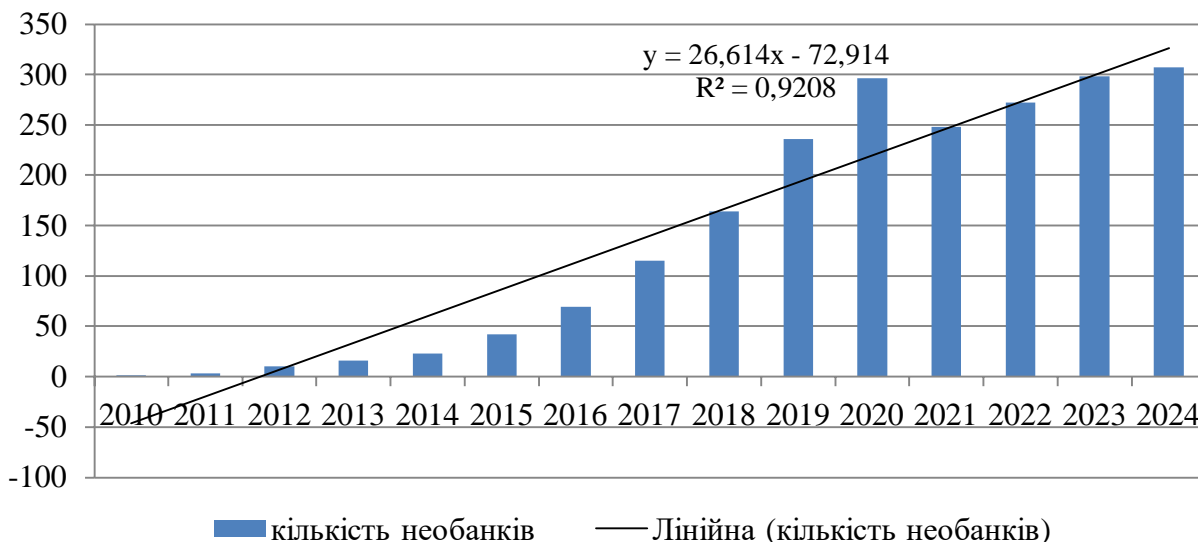

Рис. 1. Динаміка кількості необанків у світі за 2010–2024 рр., од.

Джерело: сформовано авторами на основі [8, 9]

За інформацією спеціалізованого ресурсу *neobanks.app*, на початку 2025 року розподіл кількості необанків за регіональною ознакою має такий вигляд: Європа – 40 %, Північна Америка – 28 %, Азійсько-Тихоокеанський регіон – 14 %, Південна Америка – 12 %, Африка та Близький Схід — 6 % (рис. 2) [10]. Такий регіональний розподіл свідчить про високу концентрацію необанків у частинах світу з розвинутою цифровою інфраструктурою та сприятливою нормативно-правовою базою. Провідні позиції у розвитку необанківських сервісів належать європейським країнам.

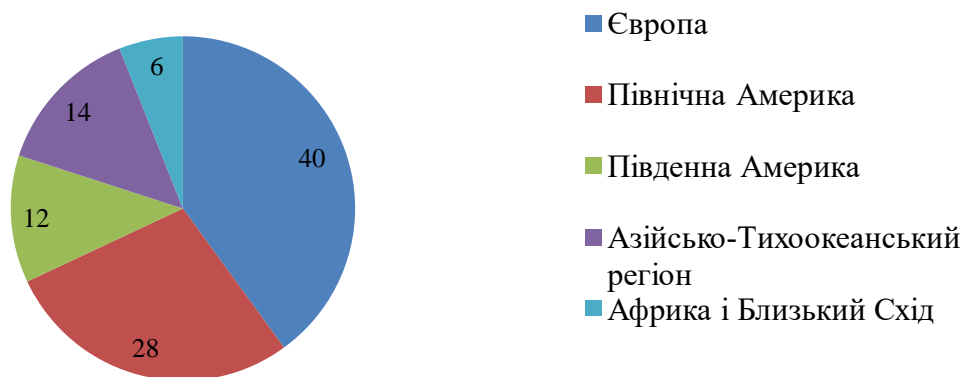

Рис. 2. Структура кількості необанків за регіонами у світі, %

Джерело: сформовано авторами на основі [10]

Що стосується розвитку необанків в Україні, то слід зазначити, що першим вітчизняним необанком, який повністю відмовився від фізичних відділень і власної мережі банкоматів, став Monobank у листопаді 2017 року. З моменту його створення він швидко посів провідні позиції на банківському ринку, перевершивши інші фінансові установи за обсягом емітованих платіжних карток [9]. Перед початком повномасштабного вторгнення в Україні функціонувало сім небаанків, які працювали за концепцією «банк у банку»: Sportbank, BVR, Izibank, Monobank, O.Bank, Todobank, Neobank [12].

Наприкінці 2024 року український ринок небаанків зменшився до чотирьох учасників: Monobank, O.Bank, Izibank, банк «Власний рахунок», що було пов'язано з втратою платоспроможності банків, на ліцензійній базі яких вони функціонували.

Серед основних конкурентних переваг українських небаанків на сучасному фінансовому ринку варто виокремити такі аспекти:

- суттєве заощадження часу для клієнтів завдяки повній автоматизації та цифровому формату обслуговування;
- запровадження інноваційних фінансових сервісів і технологій, які часто відсутні у традиційних банках, що підвищує рівень зручності та задоволеності користувачів;
- безперервний режим роботи в онлайн-середовищі та доступність контакт-центру 24/7, що набуло особливого значення в умовах пандемії COVID-19;
- конкурентні процентні ставки за депозитами, які виступають додатковим чинником привабливості для вкладників;
- максимально спрощені умови отримання кредитних продуктів, що мінімізує часові втрати та знижує адміністративне навантаження на клієнта;
- відсутність комісій або лояльні тарифні плани на окремі послуги, що робить банківське обслуговування більш доступним для широкої аудиторії [12].

До основних проблем, які стримують розвиток небаанків в Україні належать:

– обмежена конкуренція на банківському ринку – домінування великих гравців, особливо банків з державною часткою, стримує розвиток конкурентного середовища. У таких умовах новим гравцям, зокрема необанкам, важко зайняти стабільну позицію, отримати довіру клієнтів та забезпечити стійке зростання. Брак конкуренції негативно впливає і на темпи впровадження інновацій у банківських послугах;

– недостатня підтримка фінансових інновацій для малих та середніх банків – малі та середні банки, які можуть стати двигуном розвитку необанкінгу на регіональному рівні, часто не мають достатніх ресурсів для реалізації фінтех-проектів. Державна політика підтримки кредитування реального сектору економіки має фрагментарний характер, що обмежує доступ малого та середнього бізнесу до інвестицій у цифрові продукти, стартапи та технологічні рішення;

– недостатній розвиток інфраструктури ринку капіталу. Українські фондові та організовані товарні ринки залишаються малоліквідними та структурно слабкими. Обмежені обсяги операцій, відсутність глибини ринку, низька інвестиційна активність і дефіцит сучасних фінансових інструментів стримують приплив капіталу до фінтех-галузі, зокрема до необанків. Це ускладнює залучення інвестицій, необхідних для розробки нових цифрових продуктів і масштабування діяльності;

– низький рівень фінансової та цифрової обізнаності населення. Попри позитивну динаміку останніх років, рівень фінансової грамотності українських громадян усе ще залишається нижчим за середньоєвропейські показники. Значна частина населення з обережністю ставиться до повністю цифрових банківських сервісів, не володіє достатніми навичками безпечного користування фінансовими онлайн-платформами, що суттєво уповільнює масове впровадження інноваційних фінансових рішень [9].

Окрім загальних економічних і технологічних бар'єрів, розвиток українських необанків ускладнюється низкою системних проблем, пов'язаних із

недосконалістю чинного нормативно-правового середовища. Серед ключових викликів варто виокремити такі:

– застарілість державного регулювання. Існуюча законодавча база не встигає адаптуватися до швидких темпів цифрової трансформації фінансового сектору. Вона не враховує специфіку функціонування цифрових банків, включаючи особливості їх діяльності і застосування сучасних фінансових технологій, таких як блокчейн, криптовалюти та смарт-контракти. У результаті виникають регуляторні прогалини, що ускладнюють легалізацію інноваційних продуктів і звужують можливості масштабування фінтех-рішень;

– невизначеність і фрагментарність нормативного поля. Відсутність чітко сформульованих положень та інституційної узгодженості у сфері регулювання створює суттєві труднощі для функціонування необанків. Така ситуація перешкоджає прийняттю стратегічних управлінських рішень, знижує інвестиційну привабливість галузі та гальмує її довгостроковий розвиток;

– недостатній рівень надійності та довіри. Умови слабого або нечіткого нагляду з боку регуляторних органів знижують впевненість користувачів у рівні безпеки та захисту прав клієнтів. Зростають ризики у сферах боротьби з шахрайством, захисту персональних даних, кібербезпеки та забезпечення справедливого ставлення до споживачів, що негативно позначається на формуванні лояльної клієнтської бази;

– підвищені загрози фінансовій та кібербезпеці. Відсутність дієвих регуляторних механізмів створює сприятливе середовище для нелегальної діяльності, включаючи відмивання коштів, кіберзлочини та зловживання фінансовими інструментами. Крім того, така ситуація сприяє поширенню неетичних бізнес-практик, що може підірвати довіру до всієї фінансової системи;

– регуляторна невідповідність і обмеження транскордонного співробітництва. Дисгармонія між національним законодавством та міжнародними стандартами ускладнює інтеграцію українських необанків у глобальну фінансову інфраструктуру. Це суттєво обмежує їхню

конкурентоспроможність на світовому ринку та поглиблює відставання від провідних світових тенденцій у сфері фінтеху [13].

В умовах стрімкої цифрової трансформації фінансового сектору, активного розвитку цифрових фінансових установ, впровадження інноваційних моделей кредитування, перенесення окремих бізнес-процесів на хмарні платформи, а також зростання потреби у взаємодії з децентралізованими фінансовими ринками, регулятори опиняються перед необхідністю впровадження сучасних технологічних рішень – зокрема, інструментів RegTech та SupTech, характеристика яких зазначена в таблиці 3. Застосування цих технологій дозволяє забезпечити ефективний нагляд, аналітику та адаптацію до динамічних змін у цифровому фінансовому середовищі.

Таблиця 3

Порівняльна характеристика технологій RegTech та SupTech

Критерій	RegTech (Regulatory Technologies)	SupTech (Supervisory Technologies)
Призначення	Реалізація дієвих механізмів управління регуляторними процесами у фінансовому секторі, включаючи моніторинг, подання звітності та забезпечення відповідності нормативним вимогам	Інтенсифікація нагляду за фінансовими установами через інтеграцію інноваційних технологій, автоматизованих систем обробки даних та розширених засобів аналітики
Основні користувачі	Традиційні та цифрові банки, страхові установи, фінтех-структури та інші суб'єкти фінансової екосистеми	Суб'єкти фінансового регулювання, до яких належать центральні банки та інші інституції, що контролюють діяльність фінансових ринків
Ключові функції	Цифрова автоматизація ключових регуляторних процесів, зокрема складання звітності, управління ризиками, дотримання вимог KYC/AML, моніторингу транзакцій, впровадження прогностичної аналітики та валідації даних	Запровадження автоматизованого моніторингу діяльності фінансових установ із можливістю виявлення порушень та оцінки ризиків у режимі реального часу, а також здійснення цільового контролю за окремими продуктами, послугами та бізнес-моделями
Технології та інструменти	Інструменти цифрової трансформації, включаючи Big Data, AI, ML, блокчейн, API, хмарні сервіси та аналітичні системи	Сучасні цифрові інструменти для аналітики та прийняття управлінських рішень, зокрема технології обробки великих даних (Big Data), інтелектуальні аналітичні панелі (дашборди), алгоритми машинного навчання, системи штучного інтелекту (AI),

		автоматизовані модулі формування звітності та засоби інтерактивної візуалізації даних
Переваги	Оптимізація процесів дотримання регуляторних вимог, скорочення адміністративних витрат, підвищення достовірності даних і рівня прозорості, а також удосконалення системи управління ризиками	Забезпечення актуальності та достовірності наглядової інформації, своєчасне виявлення ризиків, спрощення процедур звітності, підвищення ефективності регуляторного нагляду, а також впровадження ризик-орієнтованого підходу на основі даних у режимі реального часу
Мета впровадження	Підвищення адаптивності та результативності системи комплаєнсу в умовах змінного регуляторного середовища, сприяння зростанню прозорості операційної діяльності та мінімізації регуляторних і операційних ризиків	Забезпечення системного, проактивного та адаптивного нагляду, спрямованого на попередження регуляторних порушень і мінімізацію ризиків, із акцентом на превентивні заходи, а не виключно на фіксацію наслідків
Значення для фінансового ринку	Сприяє зростанню рівня інноваційності та операційної надійності фінансових установ, водночас зміцнюючи довіру з боку як регуляторних органів, так і кінцевих споживачів фінансових послуг	Формує підґрунтя для більш глибокого та результативного регуляторного контролю над фінансовим ринком, сприяє зниженню системних ризиків, забезпеченню захисту прав споживачів і зміцненню фінансової стабільності

Джерело: сформовано авторами на основі [14,15]

Дані технології базуються на автоматизації процесів регулювання та нагляду із застосуванням сучасних інформаційно-комунікаційних і цифрових рішень. Вони сприяють консолідації інформаційних ресурсів фінансових установ і регуляторів, підвищенню якості та ефективності використання наглядових даних, а також покращенню обміну інформацією та цифрової взаємодії між усіма учасниками ринку. У результаті впровадження таких технологій суттєво зменшується регуляторне навантаження на фінансові установи, що, своєю чергою, полегшує їхню адаптацію до змін у регуляторному середовищі [14, 15]. Технології RegTech та SupTech відкривають фінансовим установам, зокрема необанкам, нові можливості для оптимізації процесу виконання регуляторних вимог. Вони сприяють зниженню адміністративного навантаження, зменшенню витрат на забезпечення нормативної відповідності, а

також підвищенню ефективності нагляду та моніторингу фінансових продуктів, послуг і бізнес-моделей.

Отже, необанки стали потужним драйвером цифрових змін у фінансовому секторі України. Вони довели свою ефективність як у мирний час, так і в умовах воєнної нестабільності. Завдяки інноваційності, доступності та гнучкості, цифрові банки не лише створюють нову якість послуг для споживачів, а й формують фундамент сучасної фінансової інфраструктури країни.

Висновки. Проведене дослідження дозволило оцінити роль необанків у трансформації фінансової інфраструктури України в умовах цифровізації. У роботі було підтверджено, що необанки виступають ключовими чинниками цифрових змін у банківському секторі, сприяючи підвищенню доступності фінансових послуг, зниженню витрат на обслуговування, розширенню каналів дистанційної взаємодії з клієнтами, а також впровадженню інноваційних підходів до обслуговування. У процесі аналізу було встановлено чинники, що зумовили виникнення та стрімкий розвиток необанків у світі й в Україні; визначені конкурентні переваги українських необанків у порівнянні з традиційними банківськими установами та ключові проблеми, що перешкоджають подальшому розвитку цифрових банківських платформ. Результати дослідження дозволили обґрунтувати напрямки удосконалення регуляторного середовища, зокрема активне впровадження технологій автоматизованого нагляду (RegTech, SupTech), що дозволить не лише спростити комплаєнс-процеси для необанків, але й підвищити ефективність контролю з боку державних органів.

Перспективними напрямками подальших досліджень розгляд питань взаємодії необанків із системою захисту прав споживачів фінансових послуг, ризиків кібербезпеки, а також інтеграції українських цифрових банків у глобальну фінансову екосистему.

Список використаних джерел

1. Тищенко О. І. Огляд сучасних тенденцій на ринку онлайн банкінгу в Україні. *Економіка і суспільство*. 2017. Випуск 13. С. 1237–1243.
2. Семенов А. Ю., Пахненко О. М., Шалда А. Необанки в Україні: особливості, тренди та перешкоди розвитку. *Modern Economics*. 2023. № 39. С. 131–137.
3. Городянська Л. В. Особливості функціонування необанків. *Фінансово-кредитні системи в умовах зміни ділових циклів : Міжн. наук.-практ. Інтернет-конф.*, Київ, 15 травня 2019 р. С. 141–143.
4. Теслюк С., Матвійчук Н., Деркач О., Корх Н. Необанки: сутність та перспективи розвитку в Україні. *Економічний часопис Волинського національного університету імені Лесі Українки*. 2021. № 3. С. 61–71.
5. Федина В. В., Богріновцева, Л. М. Необанки: світовий досвід та вітчизняна практика. *Проблеми сучасних трансформацій*. Серія: економіка та управління. 2022. № 6. URL: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2022-6-08-02>.
6. Мацків О. І. Компаративний аналіз діяльності необанків. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету*. 2024. №5-6 (318-319). С. 16–25.
7. Козляченко Е., Березан А. Перспективи розвитку віртуальних банків (необанків) в Україні. *Фінансові дослідження*. 2019. №2 (7). URL: <https://fr.stu.cn.ua/tmppdf/219.pdf>
8. Інтеграція необанкінгу та криптовалюти: переваги, підводне каміння та перспективи розвитку в Україні. URL: <https://rates.fm/ua-uk/expert-opinion/integraciya-neobankingu-ta-kriptovalyuti-perevagi-pidvodne-kaminnya-ta-perspektivi-rozvitku-v-ukrayini/>.
9. Лобозинська С., Скоморович І., Владичин У. Діяльність необанків на ринку фінансових послуг в Україні та світі. *Міжнародний науково-практичний журнал «Фінансовий простір»*. 2021. № 3(43). С. 7–21.
10. NeoBanks. URL: <https://neobanks.app/all#> 15.

- 11.Фаренюк Н. В. Неофінанси світової економіки : монографія. в Видавництво ТОВ «Аграр Медіа Груп». 2023. 239 с.
- 12.Іршак О., Творидло О. Розвиток небанків в Україні. *Економіка та суспільство*. 2023. №36. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-36-10>.
- 13.Kalyta O., Gordiienko T., Erkes O. Neobanking Regulation. *Scientia Fructuosa*. 2024. № 3. pp.105–124.
- 14.Міщенко В. І. Цифровізація регулювання та нагляду за діяльністю фінансових установ. *Економічний простір*. 2022. №180. С. 182–189.
- 15.Холявко Н., Колоток М., Островська Н. RegTech і SupTech: переваги та напрями використання. *Науковий вісник Полісся*. 2022. №1(22). С. 114–126.